

(Kort bemærkning).

Poul Hansen (Kalundborg): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen synes at være noget utilfreds med, at jeg havde sagt, at de borgerlige partier havde en hård mening. Det var da ikke noget nyt — mente det ærede medlem; det var da noget, vi vidste i forvejen. Jeg forstår ham altså derhen, at så var det ikke nødvendigt, at jeg stod og sagde det her i dag. Jeg ville meget ønske, om det ærede medlem ved senere lejligheder ville følge den gode leveregel at afholde sig fra at sige noget, som ikke var nyt, for det ville begrænse det ærede medlems mulighed stærkt for at optage det høje tings tid — meget af det, det ærede medlem siger, er jo gentagelse på gentagelse.

Det ærede medlem bliver ved med at tillægge mig en forkert mening vedrørende tillidsmændenes fællesudvalg. Jeg vil gerne citere, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Jeg sagde først, at lovforslaget ikke var fremkommet efter ordre noget sted fra, heller ikke fra det nævnte udvalg — altså tillidsmændenes udvalg — og derefter sagde jeg: jeg vil gerne yderligere føje til, at vi ikke på nogen måde kan anse tillidsmændenes udvalg for en kompetent forsamling; det har hverken hjemmel i landets eller i fagbevægelsens love, men er en selvbestaltet foranstaltning. Altså, jeg sagde ikke et ord om, at de ikke måtte holde møde, ikke måtte snakke om tingene og ikke sige deres mening. Jeg sagde, at vi anså dem ikke for en kompetent forsamling — og det ærede medlem ved meget vel, hvad en kompetent forsamling efter fagbevægelsens regler er, og han burde også vide, at disse tillidsmænds virke er fastsat til at være arbejdspladserne og arbejdspladserne alene. Derfor har jeg ret i mine udtalelser, og det ærede medlem skulle ophøre med at forøge på at fordreje dem.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nu er på halvt

tilbagetog, bør man naturligvis ikke være for slem ved ham. Jeg kan oplyse det ærede medlem om, at i 1945 anerkendte bl. a. den nuværende statsminister københavnske tillidsmænd som en ansvarlig instans, man måtte forhandle med og gå ud og holde møde med. Den nuværende højtærede statsminister og jeg selv har officielt været ude til et møde, der blev holdt af de københavnske tillidsmænd i 1945, og da hørte vi ikke noget om, at det var en selvbestaltet forsamling; derfor synes jeg, man skulle lade være med at bruge den slags talemåder nu.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte forundret, hvorfor vi havde foreslået denne dagsorden, om jeg ikke havde lagt mærke til, at retsforbundet havde fremsat et lovforslag om tøjskattens ophævelse, og det ærede medlem var fornærmet over, at jeg var kommet med et dagsordensforslag derom. Jo, jeg har bemærket lovforslaget, og det er ikke for at strides med det ærede medlem om paterniteten til tanken om tøjskattens ophævelse — selvom vi allerede i fjor fremsatte forslag derom. Det, det drejer sig om, er, at vort dagsordensforslag kan komme til afstemning i dag. Hvornår det ærede medlems lovforslag kan komme til afstemning, er der vist ikke ret mange der ved; der kan gå både 3 og 6 måneder, inden det sker — og det kan være, det aldrig sker. Jeg synes derfor, det er mærkværdigt, at retsforbundet siger: af hensyn til, at vi muligvis om 1, 2, 3 eller 6 måneder kan få vort lovforslag behandlet, vil vi ikke i dag stemme for, at tøjskatten skal ophæves.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Ja, men så burde dagsordensforslaget have haft en anden ordlyd, som direkte gav udtryk for, at folketinget ønskede tøjskattens ophævelse.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg anbefaler det ærede medlem at læse dagsordensforslaget.